

ДНІПРОВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

Провадження № 33/803/1071/20 Справа № 204/4343/20 Суддя у 1-й інстанції - Дружинін К. М.
Суддя у 2-й інстанції - Коваленко В. Д.

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

01 вересня 2020 року

м. Дніпро

Дніпровський апеляційний суд в особі судді Коваленко В.Д., за участю ОСОБА_1 та його адвоката Хомяк О.П., розглянувши у відкритому судовому засіданні, апеляційну скаргу ОСОБА_1 на постанову Красногвардійського районного суду м. Дніпропетровська від 12 серпня 2020 року в справі про адміністративне правопорушення, якою

ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , громадянина України, пенсіонер, одруженого, маючого на утриманні 2 малолітніх дітей, який проживає в гуртожитку за адресою: АДРЕСА_1 , раніше не притягувався до адміністративної відповідальності визнано винуватим у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП,

В С Т А Н О В И В:

Вказаною постановою ОСОБА_1 визнано винуватим у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП та накладено адміністративне стягнення у виді штрафу у розмірі шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, тобто у розмірі 10 200 (десять тисяч двісті) гривень, з позбавленням права керування транспортними засобами строком на один рік.

Стягнуто з ОСОБА_1 судовий збір на користь держави в 420 (чотириста двадцять) гривень 40 копійок.

Як вбачається з оскаржуваної постанови, ОСОБА_1 було визнано винуватим в тому, що він о 22 годині 30 хвилини 24 травня 2020 року, керував транспортним засобом - автомобілем Nissan X Trail номерний знак НОМЕР_1 , біля будинку № 2 по вулиці Криворізька у м. Дніпро, у стані алкогольного сп'яніння, чим порушив п.2.9а Правил дорожнього руху України.

Не погоджуючись з вищевказаною постановою ОСОБА_1 подав апеляційну скаргу, в якій просить постанову скасувати, а справу про адміністративне правопорушення закрити, за відсутністю складу адміністративного правопорушення.

Вважає, що судом першої інстанції було неправильно застосовано норми матеріального права та порушено норми процесуального права, оскільки на його думку постанова суду є необґрунтованою, допущено неповноту судового розгляду, а також те, що рішення прийнято на припущеннях.

Зазначає, що судом не взято до уваги те, що автомобіль знаходився в статичному вимкненому стані, ним ніхто не керував. ОСОБА_1 знаходився поруч з автомобілем коли приїхали працівники поліції, та він пояснював, що автомобілем керував ОСОБА_2 , а не він. На його думку, у працівників поліції не було законних підстав для проведення дій, передбачених ст. 266 КУпАП. Матеріали

справи про адміністративне правопорушення не містять жодного належного, допустимого, достатнього та достовірного доказу, підтверджувальну обставину керування саме ним, ОСОБА_1, вказаним транспортним засобом.

Також, вважає, що не має підтвердження в матеріалах справи, що він перебував в стані алкогольного сп'яніння.

Заслухавши доповідь судді, вислухавши пояснення ОСОБА_1 та його адвоката Хомяк О.П., як просили задовольнити апеляційну скаргу, дослідивши відповідні матеріали, обговоривши доводи апеляційної скарги, та матеріали справи, перевіrivши законність та обґрунтованість судового рішення, вважаю необхідним задовольнити апеляційну скаргу з огляду на наступне.

Відповідно до вимог ст. ст. 245, 251, 252, 280 КУпАП суд зобов'язаний повно, всебічно та об'єктивно з'ясувати всі обставини справи, встановити чи було вчинено адміністративне правопорушення та чи винна особа у його вчиненні, дослідити наявні у справі докази, дати їм належну правову оцінку і в залежності від встановленого, прийняти мотивоване законне рішення.

Під час апеляційного перегляду встановлено, що суд першої інстанції не дотримався вищезазначених вимог закону, належним чином не з'ясовано обставини щодо інкримінованого ОСОБА_1 адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП, що призвело до невірної висновку про доведеність вини особи.

Відповідно до п.27 Постанови Пленуму ВСУ від 23 грудня 2005 року №14 "Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті", суд повинен враховувати, що відповідальність за ст. 130 КУпАП несуть особи, які керують транспортними засобами у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції. Стан сп'яніння встановлюють шляхом огляду правопорушника, який проводять згідно з Порядком направлення водіїв транспортних засобів для проведення огляду з метою виявлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, і проведення такого огляду, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 17 грудня 2008 року №1103

Згідно до абз.2 п.27 вищевказаної Постанови Пленуму ВСУ, якщо водій ухилився від огляду, то відповідні його дії та ознаки сп'яніння необхідно зафіксувати в протоколі про адміністративне правопорушення, складеному у присутності двох свідків, що є підставою для притягнення порушника до адміністративної відповідальності.

Відповідно до змісту ст. 266 КУпАП, огляд водія на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують його увагу та швидкість реакції, проводиться з використанням спеціальних технічних засобів поліцейським у присутності двох свідків. У разі незгоди водія (судноводія) на проведення огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують його увагу та швидкість реакції, поліцейським з використанням спеціальних технічних засобів або в разі незгоди з його результатами огляд проводиться в закладах охорони здоров'я. Огляд особи на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо

перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують її увагу та швидкість реакції, проведений з порушенням вимог цієї статті, вважається недійсним

Як вбачається з матеріалів справи про адміністративне правопорушення, а саме з протоколу, що в ньому не зазначено відмову ОСОБА_1 від проходження огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння, що проводиться з використанням спеціальних технічних засобів поліцейським та у присутності двох свідків, а зазначено без свідків лише факт того, що він перебував у стані алкогольного сп'яніння та долучено висновок медогляду №2528, та рапорт поліцейського.

Направлення ОСОБА_1 на медогляд, в матеріалах справи немає.

Як вбачається з рапорту поліцейського, під час патрулювання був виявлений автомобіль, який не рухався, та в якому знаходився ОСОБА_1 .. В ході розмови у нього були виявлені ознаки алкогольного сп'яніння. Але офіційно в рапорті, або в інших документах не має підтвердження факту керування автомобіля водієм ОСОБА_1 .

В апеляційному суді ОСОБА_1 пояснив, що в той день він з ОСОБА_2 ремонтував автомобіль, Nissan X Trail, д.н.з. НОМЕР_1 , що належить ОСОБА_3 .. Вважаючи автомобіль відремонтованим, ОСОБА_2 сів за кермо, а він справа на пасажирське сидіння. В ході руху з під капоту почав проступати пар і ОСОБА_2 зупинився, та було з'ясовано, про відсутність в радіаторі "Тосолу". Після цього, ОСОБА_2 поїхав шукати "Тосол", а він залишився біля автомобіля.

Коли під'їхали поліцейські то при з'ясуванні його особи, почали пред'являти претензії за несплачені аліменти. Виник спір, бо він поясняв, що сплачує регулярно аліменти і тоді на нього було складено зазначений протокол за ст. 130 КУпАП. ОСОБА_1 поясняв їм, що не керував даним автомобілем, бо ним керував ОСОБА_2 , не заперечував, що вживав напій, тому і не сів за кермо, але на його доводи поліцейські не відреагували. Вважає, що на нього протокол складено безпідставно, остільки поліцейські були незадоволені його відповіддю з приводу несплати аліментів.

В апеляційному суді були допитані свідки ОСОБА_2 та ОСОБА_3 ..

Свідок ОСОБА_2 пояснив, що 24 травня 2020 року він керував автомобілем Nissan X Trail, д.н.з. НОМЕР_1 , а пасажиром був ОСОБА_1 .. В ході руху відбулася поломка автомобіля, закипів радіатор, тому він залишив автомобіль в якому знаходився пасажир ОСОБА_1 та направився за "Тосолом". Коли повернувся, то пасажир ОСОБА_1 вже не було. Вважає, що на ОСОБА_1 було складено протокол за керування автомобілем в стані алкогольного сп'яніння безпідставно, адже це він керував автомобілем, а не ОСОБА_1 ..

Свідок ОСОБА_3 пояснила, що бачила, як біля 22.00 годин 24.05.2020 року за кермо її автомобіля Nissan X Trail, д.н.з. НОМЕР_1 , сів ОСОБА_2 , а не ОСОБА_1 , який знаходився на пасажирському сидінні.

Згідно постанови суду першої інстанції, ОСОБА_1 визнаний винуватим в тому, що він о 22 годині 30 хвилини 24 травня 2020 року, керував транспортним засобом - автомобілем Nissan X Trail номерний знак НОМЕР_1 , біля будинку № 2 по вулиці Криворізька у м. Дніпро, у стані алкогольного сп'яніння, чим порушив п.2.9а Правил дорожнього руху України.

При цьому суд, визнаючи ОСОБА_1 винуватим у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП, послався в постанові як на доказ його вини на протокол, в якому зазначено ознаки сп'яніння, та на висновок №2628 та на рапорт поліцейського.

Апеляційним переглядом встановлено, що суд належним чином не врахував того, що протокол був складений з порушеннями, за відсутності свідків, відсутнє направлення на медогляд, у рапорті поліцейського зазначено, що ОСОБА_1 знаходився в автомобілі, а не керував автомобілем.

Тому протокол про адміністративне правопорушення за ч.1 ст.130 КУпАП складений з порушеннями, не можна визнати належним доказом.

Також, огляд особи на стан алкогольного сп'яніння, а саме висновок №2628, який суд врахував як доказ вини ОСОБА_1, вважається неналежним доказом, оскільки складений на особу, яка не керувала автомобілем. Будь-яких підстав не довіряти послідовним поясненням свідків ОСОБА_2 та ОСОБА_3, апеляційний суд не вбачає, оскільки вони узгоджуються між собою як в цілому так і в деталях, а також узгоджуються з іншими доказами.

Апеляційний суд, вважає за необхідне зазначити, що відповідно до ч. 1 ст. 130 КУпАП відповідальність за даною статтею настає лише у випадку керування транспортними засобами особами в стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння. Але апеляційний суд встановив, що ОСОБА_1 не керував вказаним автомобілем.

Згідно ст. 62 Конституції України, винуватість особи в обвинуваченні не може базуватись на припущеннях.

Враховуючи, що обов'язковим елементом об'єктивної сторони складу правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП є керування транспортним засобом в стані алкогольного сп'яніння, але вказане не знайшло свого об'єктивного підтвердження належними, достовірними та допустимими доказами, апеляційний суд дійшов висновку про скасування оскарженої постанови та закриття провадження по справі на підставі п.1 ч.1 ст. 247 КУпАП, у зв'язку з відсутністю в діях ОСОБА_1 складу інкримінованого адміністративного правопорушення.

Керуючись ст. 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення,-

ПОСТАНОВИВ:

Апеляційну скаргу ОСОБА_1, - задовольнити частково.

Постанову Красногвардійського районного суду м. Дніпропетровська від 12 серпня 2020 року, якою ОСОБА_1 визнано винуватим у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП та накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу з позбавленням права керування транспортним засобом на 1 рік, - скасувати.

Постановити нову, якою ОСОБА_1 визнати невинуватим у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 130 КУпАП, та на підставі п.1 ч.1 ст.247 КУпАП провадження по справі закрити, у зв'язку з відсутністю в діях ОСОБА_1 складу вказаного адміністративного правопорушення.

Постанова апеляційного суду набирає законної сили негайно та оскарженню не підлягає.

Суддя Дніпровського

апеляційного суду

В.Д. Коваленко